

Deveselu News

SE DISTRIBUIE GRATUIT

SUPPLEMENT, SEPTEMBRIE 2013 • EDITAT DE SC OBSERVATOR SRL

Editorial

GOOD LUCK, DEVESELU!

Comuna Deveselu a intrat în linia dreaptă a redării demnității locuitorilor ei. Primarul Ion Aliman, împreună cu cei 13 consilieri, aferenți partidelor din care provin (6 PP DD, 5 PSD și 2 PNL), dar și cu sprijinul aparatului de specialitate din primărie, fac toate eforturile ca să asigure oamenilor gradul de civilizație conform vremurilor pe care le trăim și – de ce nu? – în raport cu „visul american”, dat de pregătirile pentru instalarea Scutului Antirachetă, conceput de guvernele român și american.

În comuna Deveselu există o stare de spirit cum nu a fost niciodată în istoria acestei așezări, o emulație care generează un patriotism local special, în care sunt angrenate mai toate categoriile sociale și profesionale.

Sub bagheta doamnei profesoare Oltița Ramona Urătu, director la Școala Gimnazială din Deveselu și Comanca, anul școlar a început, cu noi vise și speranțe de devenire, având în vedere confortul și condițiile noi din școlile din Deveselu și Comanca, la care administrația locală a contribuit în mod hotărât.

O altă țintă pe care o pot atinge cei din Deveselu, care răspund de educația pruncilor acestei așezări de mare importanță strategică (într-un context militar special, în care sunt angrenate România și SUA), este dată de proiectul de reabilitare a unităților școlare din Deveselu și Comanca, care va fi pus în practică de Ambasada SUA, proiect care va începe în această lună.

Tot în această ordine de idei, trebuie consemnate vizitele destul de dese ale ministrului Apărării Naționale, d-l Mircea Dușa, care a făcut posibil ca investiția Guvernului României în comuna Deveselu să se ridice la peste 90 milioane lei.

„Acest lucru va însemna 16,4 km rețea de canalizare, stație de epurare, 16,4 km alimentare cu apă, precum și drumul de acces spre Unitatea Militară”, așa cum ne-a declarat primarul Ion Aliman, fiu al comunei.

E mult, e puțin, pentru locuitorii comunei Deveselu? Oricare ar fi răspunsul unor cârcotași ai vechii administrații deveselene, care n-au ajuns niciodată la struguri, deși au stat în fruntea bucatelor atâta amar de vreme, comuna Deveselu a plecat pe drumul sigur și fără întoarcere al civilizației de care avem nevoie. Good luck, Deveselu!

DUMITRU SÂRGHIE

ELEVII DE LA ȘCOALA COMANCA AU ÎNTÂMPINAT, ZÂMBIND, NOUL AN ȘCOLAR

Mesajul primarului Ion Aliman către locuitorii comunei Deveselu

Comuna Deveselu este, la ora actuală un șantier. S-a lucrat în acest an în proporție de 85% pentru introducerea apei și 85% pentru canalizare. Suntem în faza în care trebuie să construim Stația de Epurare și Gospodăria de Apă. O parte a locuitorilor din Deveselu este deranjată de disconfortul pe care aceste lucrări l-au lăsat în urma lor, având în vedere că și vremea nefavorabilă accentuează această stare de lucruri...

Știu și cunosc faptul că va fi o iarnă grea, străzile sunt desfundate și pline de noroaie, în urma lucrărilor executate pe tronsoanele respective. Îi înțeleg pe cetățenii care-și manifestă nerăbdarea și nervozitatea cu privire la acest disconfort stradal, însă îi rog să mai aibă un pic de răbdare. Fiindcă primăria nu poate interveni în acest moment, pe aceste străzi. Nu avem nici fondurile necesare, însă o pietruire, în acest moment, a acestor străzi, ar fi inutilă, atâta timp cât, în 2014, drumurile vor fi supuse modernizării.

Trebuie înțeles faptul că modernizarea unei localități de aici pleacă: de la apă, canal, gaze și apoi drumuri. Nu există confort și civilizație fără aceste elemente fundamentale. Iar în 2014, aceste drumuri vor fi asfaltate. Vom călca și noi, în Deveselu, în sfârșit, pe asfalt!

ANUNȚ

Pentru ocuparea postului public de conducere vacant, de secretar comună, Agenția Națională a Funcționarilor Publici organizează, la sediul său din strada Eforie, sector 5, București, concurs pentru ocuparea acestui post vacant, în data de 22.10.2013, ora 10,00. Condițiile de participare la concurs sunt:

- studii universitare de licență, de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență, în domeniul științelor juridice sau administrative;
- studii de masterat sau post-universitare în domeniul sus-menționat;
- vechime în exercitarea funcției publice minim 2 ani;
- să fie numiți într-o funcție publică din clasa I;
- să nu aibă în cazierul administrativ vreo abatere disciplinară.

CINE POATE DEPUNE LEGAL CEREREA PENTRU OBTINEREA AJUTORULUI PENTRU ÎNCĂLZIREA LOCUINȚEI

Conform art. 6, alin. (1), lit. i), din Ordonanța nr. 27/2013

- proprietarul locuinței;
- succesorul de drept al acestuia;
- persoana care a înstrăinat locuința în baza unui contract de vânzare-cumpărare, cu clauza de întreținere sau cu drept de habitație;
- titularul contractului de închiriere;
- titularul contractului de comodat;
- titularul contractului de concesiune al locuinței ori alt membru de familie major și împuternicit de proprietarul locuinței sau de titularul contractului de închiriere.

CE CONȚINE DOSARUL:

Conform art. 14, alin. 4 din Ordonanța nr. 27/2013

- componența membrilor din gospodărie – copii de pe actele de identitate;
- dovada proprietății, conform listei de mai sus;
- adeverința de venit: salariul net plus bonurile de masă pe luna anterioară depunerii cererii;
- copii de pe cuponul de pensii, indemnizații handicap, șomaj, alocații de stat, indemnizația pentru creșterea copilului, stimulent de inserție;
- adeverința privind veniturile și bunurile din gospodărie, vizate compartimentul de registrul agricol și biroul financiar-contabil – taxe și impozite locale;
- adeverința de la Agenția Teritorială Fiscală – pentru cei care desfășoară activități comerciale;
- pentru cei care dețin bunuri mobile sau imobile în altă unitate administrativ-teritorială, trebuie atașată la dosar și adeverința eliberată de respectiva unitate administrativ-teritorială (primărie);
- alte documente, după caz.

APROAPE DE AERODROM

de Gheorghe GEANTĂ

urmare din numărul trecut

În pădurea, destul de măricică, predomina stejarul, dar mai era populată și de alte specii de pomi și arbuști precum frasinul, carpenul, arțarul, salcâmul, măceșul, păducelul. Interesant e că în anumite zone se găseau, nu se știe de cine plantați, pomi fructiferi ca zarzărul, caisul, corcodușul și dudul. Fauna era cam săracă, păsăret specific pădurilor din sud și arareori zăreai câte un iepure sau câte o vulpe singuratică. În micul lac din apropierea cazarmii prindeam uneori, cu undițe improvizate din bețe de corcoduș, carași, lini și albitură.

Vara, prin luminișurile însoțite, mișunau șopârle, gușteri viu colorați și șerpi inofensivi. Era jungla noastră, a celor mici și a celor mari, îndeosebi că printre hățșurile de vegetație găseai, din loc în loc, luminișuri și poienițe, cu covoare de fragi și ruguri de mure. Noi, puștimea, colindam toată ziua coclaurile și nu era loc pe care să nu-l cunoaștem. La multe le atribuisem nume ca „păduricea de soc”, „la caise”, „la dude”, „la cazemate”, „în poieniță” și altele.

„Cazematele” erau gropile ce rămâneau în urma adăposturilor temporare pe care le făceau soldații de la unitățile militare din Caracal, pe timpul unor aplicații de teren. Grupați după prietenii și afinități, aveam micile noastre secrete ce țineau de anumite pajști acoperite cu covoare de fragi, de locurile în care, pitiți printre stejari și ierburi înalte, creșteau caiși încărcăți de roade aurii sau de locurile în care ne amenajam propriile „cazemate”, în fapt niște coverci din crengi de copaci, unde ne adunam și „puneam țara la cale”. După modelul părinților noștri, eram și noi organizați ca ei, ca „militarii”, adică aveam comandant, loctiitor, curier, transmisionist și răcani, adică simpli soldați, aceștia fiind de regulă cei mai

mici și fetele. Eram dotați și cu pistoale, este adevărat, confecționate de noi din placaj traforat, aveam și „sisteme de comunicații”, niște manipuloare morse, niște fire telefonice și niște căști, procurate din unitatea militară, prin grija părinților. Fiind un pic mai mare, eram de cele mai multe comandantul și capul ostilităților cu gruparea rivală. Mai toți eram conștienți că trăim într-un loc deosebit, important pentru neamul românesc și eram foarte „vigilenți” cu intrușii, persoanele străine de colonie, pe care le „luam la ochi” și le urmăream toate mișcărilor. Și făceam treaba asta cu mult simț al datoriei, nu cumva inșii respectivi să fie ceva spioni cu gânduri rele. Eram îndoctrinați și noi, ca și cei mari. Nu știam de „războiul rece”, dar auzeam că lumea era împărțită în două, în „cei buni” – noi, sovieticii, bulgarii, ungurii, polonezii, cehii, slovacii, sârbii, albanezii, cubanezii, nemții, coreenii și vietnamezii democrați, chinezii – și „cei răi”, în frunte cu imperiaștii americani.

Îmi amintesc că mama, țărancă la origine, cu știința ei de carte puțină, când auzea de un popor prima întrebare pe care o puneă era: „ăștia țin cu noi?”. Într-o dimineață tata era foarte îngrijorat auzind la radio știrea despre asasinarea președintelui americanilor și cum mulți puneau asta pe seama rușilor un conflict armat părea iminent. În același spirit de mici soldați, puternic stimulați și de lecturarea literaturii sovietice de război, aflată din belșug în biblioteca casei armatei, reacționam și noi, puștimea, în felul nostru la evenimentele politice internaționale. Opoziția fățișă a României față de invadarea Cehoslovaciei de către trupele sovietice în vara anului 1968, ne adusesse în stare de mobilizare generală, astfel că o mare parte din echipamentele de luptă și din personalul garnizoanei erau dislocate în alte locații. În colonie se întărise paza, iar noaptea camuflajul era obligatoriu. Pe tata

în două luni l-am văzut o singură dată, când trecuse pe acasă să își ia ceva haine. Arăta foarte obosit și destul de îngrijorat, iar despre locul unde trebuia să se înapoieze nu ne-a spus decât mulți ani mai târziu. Auzeam tot felul de povești, că bulgarii vor să treacă Dunărea, că rușii stau cu rachetele îndreptate spre noi, că tancurile ungurești ce trecuseră granița noastră de vest au fost distruse de miraculosul tun cu laser, pe care l-ar fi avut armata română în dotare. Aveam aproape 17 ani și, cuprins de înflăcărare, eram hotărât să fac și eu ceva să-mi apăr țara, adică să mă înscriu la voluntari. Cum nu se vorbea despre așa ceva, eu și tovarășii mei, făceam ce puteam. Patrulam toată ziua prin colonie și împrerurimi ca nu cumva să se strecoare ceva elemente dușmănoase, iar seara vegheam să nu uite cumva cineva vreo lumină nemască.

Pădurea era frumoasă în toate anotimpurile, dar vara era sezonul dezlănțuirii noastre. Ziua hoinăream prin hățșuri, jucam fotbal sau ne scăldam în lacul din apropiere, iar serile erau dedicate vizionării filmului programat la Casa Armatei și apoi unor partide încinse de biliard sau ping-pong. Să facem pe curajoșii, pe la miezul nopții dam o raită prin pădure, sau toamna dam iama după struguri, prin viile din satele învecinate. Pentru a intra fără bilete la film recurgeam la tot felul de vicleșuguri, care de cele mai multe ori ne reușeau. Cea mai de succes era pitiții în sală cu câteva ore înainte de a începe filmul, dar mai erau și altele. De regulă ne băgam pe sub strapontinele folosite de coriștii amatori de la ansamblul artistic, de unde ieșeam înțepenii, după ce se stinge lumina și începea filmul. Alteori, lăsăm peste zi o fereastră ușor întredeschisă, de la toaletă, pe care intram seara, cu fereală. Se mai întâmpla să avem și ghinion. Eram prinși și eram „gratulați” cu

câteva șuturi în fund, administrate profesionist și cu mare plăcere, de nea Stelică, operatorul proiecționist. Până la urmă, ne împăcam și ne bucuram nespun când ne da bucățele rupte de peliculă de film, pe care le foloseam la diascoapele noastre improvizate dintr-o lupă și o cutie goală de conservă. Pentru a juca un biliard sau un ping-pong, aveam metodele noastre de a pătrunde în club și atunci când era închis pentru curățenie, ceea ce ne ținea într-un conflict permanent cu bătrânul adjutant Ciumento, gospodarul instituției. Ne admira totuși pentru agilitatea noastră de a escalada niște burlane și de a pătrunde în incintă pe câte un geam deschis de la etajul unu.

Uneori plecam în mici expediții pedestre prin împrejurimi, adică prin pădurea Vlădilei, prin cea a Comancei sau pe la Redea, Redișoara sau Rotunda. Vara ne mai „strecuram” și prin unitatea militară, fie să „facem o burtă de cireșe”, fie o baie la ștrandul din incintă. De cele mai multe ori ne găsea câte un cadru mai exigent care ne lua la întrebări ai cui copii suntem și ne evacua cu amenințarea că, dacă ne mai prinde, ne bagă la arest...

Continuare în numărul viitor

Deveselu News

Editat de SC OBSERVATOR SRL,
Slatina, str. Ec. Teodoroiu nr.1

E-mail: deveselunews@yahoo.com
Telefon: 0749.105.729, 0249 415 839

Director: Dumitru Sârghie
Redactori: Ionuț Dumitrescu,
Dragoș Sîrghie, Damian Popescu
Tehnoredactare: Dragoș Sîrghie

Introducerea alimentării cu gaze, o prioritate pentru administrația din Deveselu

Un proiect de o importanță majoră pentru comunitatea din Deveselu se referă la alimentarea cu gaze a localității și a unității militare. Este un proiect care a început în luna iulie și a cărei execuție va demara în primele luni ale anului viitor. Astfel, așa cum ne-a declarat primarul Ion Aliman, comuna Deveselu va fi racordată la gaze începând cu primăvara anului 2014.

Lucrările se află în faza de proiectare, urmând ca să se stabilească firma care va desfășura lucrarea în interiorul comunei.

„Vom pleca din casă în casă să aflăm ceea ce dorește fiecare să racordeze. E foarte important, pentru că, pentru reușita acestui proiect, trebuie să avem un consum de 1250 m³, astfel ca Ministerul Economiei să ne aprobe proiectul. Dacă nu avem un

consum de 1250 m³ pe oră nu se poate aproba proiectul. Și noi asta vom face, vom merge din casă în casă să vedem cu ce vrea omul să se racordeze, cu centrală, cu aragaz și altele, ca să putem calcula consumul. Bineînțeles, aici ne ajută foarte mult Unitatea Militară, care va avea un consum de 300 m³”, ne-a declarat Ion Aliman, primarul comunei.

ÎN CURÂND, VA ÎNCEPE REABILITAREA ȘCOLII DEVESELU

Este de notorietate faptul că Deveselu a devenit, odată cu decizia de a instala aici Scutul Antirachetă, un punct important pe harta lumii. Pentru ca acest obiectiv strategic să fie finalizat cu succes colaborează Guvernul României, Primăria Deveselu, Guvernul și Ambasada Statelor Unite ale Americii.

Astfel, parte a acestui proiect, cu concursul Ambasadei SUA, este și reabilitarea uităților de învățământ de pe raza comunei, mai precis Școala și Grădinița Deveselu, apoi Școala și Grădinița Comanca. Așa cum ne-a declarat d-na director Oltița Ramona

Urătu, lucrările pentru Școala Deveselu vor începe anul acesta.

„O altă țintă pe care o putem atinge, pe lângă cele ce ni le-am propus pentru un act de învățământ cât mai bun, este reabilitarea unităților școlare, prin proiectul care va fi pus în practică de Ambasada SUA. Anul acesta este programată reabilitarea Școlii și Grădiniței Deveselu, de la anul începe reabilitarea Școlii și Grădiniței Comanca. Proiectele sunt aprobate, urmează să se aprobe și partea financiară. Din luna octombrie, începem reabilitarea.”

Alimentarea cu apă și canalizarea – două proiecte aproape de final

Lucrările de alimentare cu apă și canalizare în comuna Deveselu se apropie de final, fiind executate în proporție de 85%. Din 16,4 km s-au introdus câte 14 km la canalizare și alimentare cu apă. În acest moment, se construiește stația de epurare și gospodăria de apă.

În acest sens, primarul Ion Aliman ne-a spus câteva cuvinte: „Ne-a fost alocată încă o sumă de 5 milioane lei, pentru gospodăria de apă și 2 milioane de lei pentru alimentarea cu apă, în așa fel încât la sfârșitul acestui an atât apa potabilă, canalizarea și stația de epurare vor fi date în folosință.”

NICOLAE BARBU,
CETĂȚEAN CU HANDICAP
SEVER:

DACĂ PLEC DE PE LUMEA ASTA, MIE BANI NU MAI ÎMI TREBUIE

Nicolae Barbu este un locuitor al comunei Deveselu ce are un handicap sever, adică nu are laba unui picior. Dumnealui a mai apărut în paginile publicației noastre, atunci când se plângea de faptul că trebuie să meargă în fiecare an pentru viza de pensionare, de parcă piciorul domniei-sale poate crește, miraculos, de pe un an pe altul. L-am vizitat zilele trecute să vedem dacă piciorul dumnealui a crescut cumva, în acest răstimp, așa cum, în bațjocură, i-ar fi spus dr. Penea. Bineînțeles, nicio surpriză... Nicoae Barbu este tot în această stare, astăzi parcă și mai necăjit, pentru că nu are și el un ajutor în casă, târându-se ca un șarpe, cu o pensie “fabuloasă” de 234 lei. Iată ce ne-a declarat, cu resemnare:

„Am o pensie de handicap în valoare de 234 de lei pe lună. Am fost macaragiu pe pod rulant... Eu sunt pensionat pe câte un an de zile, parcă la anul îmi va crește piciorul la loc. Acest lucru mi l-a spus d-l Penea că poate la anul îmi crește piciorul. Dvs. ce spuneți, credeți că îmi mai crește piciorul ăsta?”

De ce nu mi se dă și mie un ajutor familial? Sunt de unul singur. Mă târăsc în genunchi ca un șarpe. Nu mai pot. Să-mi fac și mâncare, să le fac pe toate. Dar eu oi mai putea domne? Merg numai în genunchi, ce să fac. Nu am vârsta să mă pensionezez de drept, mi-a promis d-na doctor și d-na asistentă că îmi depun dosarul. Eu am muncit și dacă nu mai trăiesc până la 65 de ani, banii unde rămân? Dacă plec de pe lumea asta, mie bani nu mai îmi trebuie.”

Ion Aliman, primarul comunei Deveselu:

ÎN 2014, VOM CĂLCA ȘI NOI, ÎN SFÂRȘIT, PE ASFALT

D-le primar, în ce stadiu se află proiectul american?

S-au făcut pași importanți, suntem la început. În jurul datei de 20 octombrie se va declanșa oficial construcția bazei, unde va fi amplasat Scutul Antirachetă.

Am înțeles că CJ Olt a aprobat anumite facilități pentru americani?

Nu e vorba de facilități, e vorba de anumite acorduri încheiate între Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii, în așa fel încât partenerii noștri să beneficieze de o anumită prioritate, să nu se lovească de birocrăția din România. Acest acord, pe care și-au dat semnătura cele două guverne, noi – ca reprezentanți ai autorității locale – trebuie să-l respectăm.

Care este starea de spirit în comună?

Situația e încurcată... Sunt multe lucruri cu care încercăm să intrăm în legalitate. Intrând

în legalitate, trebuie să conștientizăm cu toții că nu ne putem opune legii. Orice trebuie respectat. Eu, în calitate de primar, sunt primul om care trebuie să respecte legea, iar de la mine încolo toți locuitorii comunei trebuie să respecte legile. Starea de spirit e cum o înțelege toată lumea, fiecare în felul său.

Comuna este, la ora actuală un șantier. S-a lucrat în acest an în proporție de 85% pentru introducerea apei și 85% pentru canalizare. Suntem în faza în care trebuie să construim Stația de Epurare și Gospodăria de Apă. O parte a locuitorilor din Deveselu este deranjată de disconfortul pe care aceste lucrări l-au lăsat în urma lor, având în vedere că și vremea nefavorabilă accentuează această stare de lucruri...

Știu și cunosc faptul că va fi o iarnă grea, străzile sunt desfundate și pline de noroaie, în urma lucrărilor executate pe tronsoanele respective. Îi înțeleg pe cetățenii care-și manifestă nerăbdarea și nervozitatea cu privire la acest disconfort stradal, însă îi rog să mai aibă un pic de răbdare. Fiindcă primăria nu poate interveni în acest moment, pe aceste străzi. Nu

avem nici fondurile necesare, însă o pietruire, în acest moment, a acestor străzi, ar fi inutilă, atâta timp cât în 2014 drumurile vor fi supuse modernizării.

Trebuie înțeles faptul că modernizarea unei localități de aici pleacă: de la apă, canal, gaze și apoi drumuri. Nu există confort și civilizație fără aceste elemente fundamentale. Iar în 2014, aceste drumuri vor fi asfaltate. Vom călca și noi, în Deveselu, în sfârșit, pe asfalt!

Care sunt relațiile dvs. cu reprezentanții Consiliului Local Deveselu?

Aproape toate proiectele au trecut în unanimitate, în afară de două, care au trecut și ele după anumite discuții. Eu am venit cu lucruri serioase, am înștiințat și am colaborat cu consilierii. I-am înștiințat, corect și cinstit, care sunt problemele acestei primării. Că nu pot să le duc eu pe toate în spate. Și dâșii sunt plătiți, și dâșii au obligații, și dâșii vor răspunde de ceea ce hotărâm și ceea ce se face aici. O minte nu poate să gândească cât 13. Orice problemă, cât de mică, am expus-o pe masa

consilierilor și ceea ce au hotărât dâșii asta s-a întâmplat.

De când sunt primar nu se discută de culori politice. Au mai fost la început anumite inadvertențe, dar în consiliul local se lucrează în folosul cetățeanului.

Ați făcut niște pași importanți în modernizarea cimitirului din localitate. Care mai este relația cu „sfinții părinți”?

Relația profesională cu preoții trebuie să meargă șnur. Cele două instituții, Biserica și Primăria, trebuie să colaboreze, să existe un climat cât se poate de liniștit. Cine înțelege și vrea să țină cont de aspectul pe care-l prezintă e foarte bine, cine nu, e treaba lui. Am o relație bună cu părintele de la Comanca... Mai mult decât atât, în data 9 decembrie, la Parohia Sfântul Nicolae din Comanca, va veni Preafericitul Sebastian care va ține o slujbă mare. Vom face tot ce este posibil să prezentăm și noi o biserică bine întreținută și pusă la punct. Preotul are tot sprijinul meu pentru modernizarea lăcașului.

AJUTOARELE DE LA UNIUNEA EUROPEANĂ VOR FI ÎMPĂRȚITE ÎNCEPÂND CU 15 OCTOMBRIE

Așa cum se știe, în fiecare an Uniunea Europeană trimite în România ajutoare pentru anumite categorii defavorizate, cum ar fi pensionarii cu pensie sub 400 de lei, pensionari cu grad de handicap I și II, persoanele indemnizate cu handicap I și II, șomerii indemnizați, persoane care au ajutor social până la data de 01.07.2013, în general persoanele cu venituri mici. După ce au fost repartizate de către Consiliul Județean Olt către Primăria Deveselu, ajutoarele vor fi împărțite beneficiarilor începând cu data de 15 octombrie a.c.. Astfel, fiecare dintre cei care au dreptul la aceste ajutoare va primi câte 17 kg făină, 9 kg mălai, 2 cutii a câte 500 gr.

de roșii în bulion, 500 gr. paste făinoase, 5 litri de ulei, 3 kg de zahăr, o cutie de 250 gr. de miere.

Din cauza faptului că mulți cer aceste ajutoare fără să aibă dreptul, primarul comunei Deveselu, Ion Aliman, țină să facă câteva precizări:

„În luna octombrie, în comuna Deveselu vor fi distribuite ajutoarele de la Uniunea Europeană. Există o listă care este făcută de Consiliul Județean, iar dâșii când formează această listă, pe fiecare comună în parte, o formează în urma unor verificări, în conlucrare cu celelalte instituții ale statului. Oamenii trebuie să înțeleagă clar că nu primarul și instituția primarului efectuează aceste criterii de selecție, ci sunt venite clar de la

Consiliul Județean.

Aici este și o problemă, legea are lacune, deoarece cei care nu mai sunt în șomaj și n-au de lucru, șomerii neindemnizați, nu sunt prinși nicăieri. Iar dâșii vin aici să le dăm ajutoare. Asta înseamnă să iei de la celălalt, să-l ciuțești pe celălalt să-i dai și lui. Ori acest lucru nu se poate face, pentru că nu ne lasă legea și nu e nici corect. Există doar posibilitatea ca cineva care e plecat în altă parte sau care renunță la aceste drepturi, din diferite motive, să spună că cedează pentru altcineva care are nevoie. Dar cel care semnează de primire este tot el, cel îndreptățit prin lege.”